

31984D0132

10.3.1984

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 68/36

DECYZJA RADY
z dnia 1 marca 1984 r.
w sprawie zawarcia Protokołu dotyczącego specjalnych obszarów chronionych na Morzu Śródziemnym
(84/132/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 235,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

programy działań Wspólnot Europejskich w dziedzinie ochrony środowiska ⁽²⁾ kładą nacisk na potrzebę ochrony i oczyszczania morza, aby mogło ono w dalszym ciągu odgrywać swoją rolę w zachowaniu i rozwoju gatunków oraz w utrzymaniu niezbędnej równowagi ekologicznej;

drugi program działań Wspólnot Europejskich w dziedzinie ochrony środowiska podkreśla pilną potrzebę międzynarodowych rozwiązań problemu rozwoju i ekologicznego zarządzania regionami nadbrzeżnymi;

trzeci program działań Wspólnot Europejskich w dziedzinie ochrony środowiska ⁽³⁾, którego podstawowe zasady zostały zatwierdzone przez Radę i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich dnia 7 lutego 1983 r., odnosi się w szczególności do

potrzeby racjonalnej polityki w dziedzinie ochrony i zarządzania zasobami naturalnymi;

współpraca z krajami rozwijającymi się, w szczególności ze śródziemnomorskimi partnerami Wspólnoty do celów ochrony środowiska jest jednym z celów drugiego programu działań Wspólnot Europejskich w dziedzinie ochrony środowiska;

artykuł 4 Konwencji w sprawie ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem, zatwierdzonej przez Wspólnotę decyzją 77/585/EWG ⁽⁴⁾, upoważnia Umawiające się Strony do przyjęcia dodatkowych protokołów określających środki, procedury i normy dla wprowadzenia w życie wymienionej Konwencji; na mocy tego artykułu, państwa śródziemnomorskie reprezentowane na konferencji pełnomocników, odbytej w Genewie w dniach 2 i 3 kwietnia 1982 r. podpisały Protokół dotyczący specjalnych obszarów chronionych na Morzu Śródziemnym;

decyzją 77/585/EWG Wspólnota zatwierdziła także Protokół o zapobieganiu zanieczyszczaniu Morza Śródziemnego przez zatapanie w nim odpadów ze statków i statków powietrznych oraz, decyzją 81/420/EWG ⁽⁵⁾ Protokół dotyczący współpracy w zwalczaniu zanieczyszczenia Morza Śródziemnego olejami i innymi substancjami szkodliwymi w nagłych przypadkach oraz, decyzją 83/101/EWG ⁽⁶⁾, Protokół dotyczący ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem ze źródeł lądowych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 322 z 28.11.1983, str. 278.

⁽²⁾ Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 1 oraz
Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 46 z 17.2.1983, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 240 z 19.9.1977, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 162 z 19.6.1981, str. 4.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.1983 str. 1.

Protokół dotyczący specjalnych obszarów chronionych na Morzu Śródziemnym przewiduje ewentualne przyjęcie środków dotyczących handlu, przywozu oraz wywozu fauny i flory chronionych przez ten Protokół i dlatego mogłyby wpływać na wspólną politykę handlową i swobodny przepływ towarów między Państwami Członkowskimi;

niektóre postanowienia wymienionego Protokołu mogłyby wpływać na dyrektywę Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty ⁽¹⁾, na dyrektywę Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽²⁾, na dyrektywę Rady 79/923/EWG z dnia 30 października 1979 r. w sprawie wymaganej jakości wód, w których żyją skorupiaki ⁽³⁾ oraz na rozporządzenie Rady (EWG) nr 348/81 z dnia 20 stycznia 1981 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu wielorybów lub innych produktów otrzymywanych z waleni ⁽⁴⁾;

wymieniony Protokół ma na celu zabezpieczanie wspólnych zasobów naturalnych regionu, zachowanie różnorodności miejscowych gatunków i ochronę niektórych siedlisk przyrodniczych przez ustanowienie niektórych specjalnych obszarów chronionych;

większość sygnatariuszy Konwencji w sprawie ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem i załączonych protokołów utrzymuje, w ramach ogólnego podejścia wspólnotowego do regionu śródziemnomorskiego szczególne relacje ze Wspólnotą, w szczególności w zakresie współpracy; Protokół dotyczący specjalnych obszarów chronionych na Morzu Śródziemnym ustanawia szczegółowe zasady takiej współpracy w sektorach, które obejmuje;

Wspólnota podpisała wymieniony Protokół dnia 30 marca 1983 r.;

Wspólnota będzie uczestniczyła we wprowadzaniu w życie wymienionego Protokołu, wykorzystując swoje kompetencje wynikające z istniejących wspólnych reguł, a także uzyskane w wyniku przyszłych aktów przyjętych przez Radę oraz wyko-

rzystując wyniki działań wspólnotowych (badania – wymiana informacji) w danych dziedzinach;

wydaje się konieczne, aby Wspólnota zatwierdziła wymieniony Protokół w celu osiągnięcia, w ramach działania wspólnego rynku, jednego z celów ustalonych przez Wspólnotę w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego i jakości życia; ponieważ Traktat nie przewiduje szczególnych uprawnień do działań wymaganych do przyjęcia niniejszej decyzji, należy odwołać się do jego art. 235,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół dotyczący specjalnych obszarów chronionych na Morzu Śródziemnym zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.

Tekst Protokołu załączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady składa akty przewidziane art. 18 Protokołu określonego w art. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 marca 1984 r.

W imieniu Rady
H. BOUCHARDEAU
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 18.5.1973, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 10.11.1979, str. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 39 z 12.2.1981, str. 1.

PROTOKÓŁ dotyczący specjalnych obszarów chronionych na Morzu Śródziemnym

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY NINIEJSZEGO PROTOKOŁU,

BĘDĄCE STRONAMI KONWENCJI w sprawie ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem, przyjętej w Barcelonie dnia 16 lutego 1976 roku,

ŚWIADOME niebezpieczeństwa grożącego środowisku całego Morza Śródziemnego, w świetle wzrastającej działalności człowieka w tym regionie,

BIORĄC POD UWAGĘ specjalne charakterystyki hydrograficzne i ekologiczne obszaru Morza Śródziemnego,

PODKREŚLAJĄC znaczenie ochrony oraz, gdzie właściwe, polepszenie stanu zasobów naturalnych i siedlisk naturalnych Morza Śródziemnego, jak również ich dziedzictwa kulturowego w tym regionie, między innymi środkami przez ustanowienie specjalnie chronionych obszarów, włączając obszary morskie i ich środowisko,

PRAGNĄC stworzenia ścisłej współpracy między sobą, aby osiągnąć ten cel,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Umawiające się Strony niniejszego Protokołu (zwane dalej „Stronami”) podejmują właściwe środki w związku z ochroną tych obszarów morskich, które są ważne dla ochrony zasobów naturalnych oraz siedlisk naturalnych obszaru Morza Śródziemnego, jak również ochrony ich dziedzictwa kulturowego w tym regionie.

2. Niniejszy Protokół w żaden sposób nie narusza kodyfikacji i opracowania prawa morza, prowadzonego przez Konferencję Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza, zwołanej na podstawie rezolucji 2750 C (XXV) Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, ani też obecnych i przyszłych roszczeń oraz opinii prawnych żadnego z państw, których dotyczy prawo morza oraz charakteru i zakresu jurysdykcji państwa nadbrzeża i bandery.

Artykuł 2

Do celów wyznaczania specjalnych obszarów ochronnych (zwanymi dalej „obszarami ochronnymi”), obszar, do którego niniejszy Protokół się stosuje jest obszarem Morza Śródziemnego określonym w artykule 1 Konwencji w sprawie ochrony Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniem (zwanej dalej „Konwencją”); jest to rozumiane, że do celów niniejszego Protokołu jest to ograniczone do wód terytorialnych Stron i może obejmować wody po lądowej stronie linii podstawowych od których jest mierzona i powiększana szerokość morza terytorialnego, w przypadku cieków wodnych, aż do granicy wody słodkiej. Może także obejmować bagna lub obszary przybrzeżne wyznaczone przez każdą ze Stron.

Artykuł 3

1. Strony ustanawiają, w możliwym zakresie, obszary chronione oraz czynią wysiłki, aby podjąć działanie konieczne w celu ochrony tych obszarów oraz, gdzie właściwe, przywrócenia ich, tak szybko jak to możliwe.

2. Takie obszary są ustanawiane w celu ochrony w szczególności:

- a) — miejsc o wartości biologicznej i ekologicznej,
 - różnorodności genetycznej, jak również zadowalających poziomów populacji, gatunków oraz ich miejsc rozrodu oraz siedlisk,
 - reprezentatywnych typów ekosystemów, jak również procesów ekologicznych;
- b) miejsca o szczególnym znaczeniu z powodu ich naukowej, estetycznej, historycznej, archeologicznej, kulturalnej lub edukacyjnej wartości.

Artykuł 4

Strony niniejszego Protokołu, na ich pierwszym posiedzeniu, formułują i przyjmują, jeśli konieczne, we współpracy z właściwymi organizacjami międzynarodowymi, wspólne wytyczne oraz, jeśli potrzeba, normy lub kryteria dotyczące w szczególności:

- a) wybór obszarów chronionych;
- b) ustanowienie obszarów ochronnych;
- c) zarządzanie obszarami chronionymi;
- d) przekazywanie informacji na temat obszarów chronionych.

Artykuł 5

Strony mogą wzmocnić ochronę obszarów chronionych, ustanawiając, w obszarze do którego stosuje się niniejszy Protokół, jedną lub więcej stref buforowych, w których działania są mniej surowo ograniczone, pozostając w zgodzie z celami obszaru chronionego.

Artykuł 6

1. Jeżeli Strona zamierza ustanowić obszar chroniony przylegający do strefy granicznej lub do granicy obszaru jurysdykcji krajowej innej Strony, właściwe organy obydwu Stron podejmują starania, aby wzajemnie się konsultować w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie środków, jakie mają być podjęte oraz, między innymi sprawami, badają możliwość ustanowienia przez inną Stronę odpowiadającego obszaru chronionego lub przyjęcia przez nią wszelkich pozostałych właściwych środków.

2. Jeżeli Strona zamierza ustanowić obszar chroniony przylegający do strefy granicznej lub do granicy obszaru jurysdykcji krajowej państwa, które nie jest Stroną niniejszego Protokołu, Strona podejmuje starania, aby wspólnie pracować z właściwymi organami tego państwa w celu przeprowadzenia konsultacji określonych w ustępie 1.

3. Jeżeli przylegające obszary chronione są ustanowione przez dwie Strony, lub przez Stronę oraz państwo, które nie jest Stroną niniejszego Protokołu, specjalne porozumienia mogą przewidywać środki, według których konsultacje lub współpraca projektowane w ustępie 1 i 2 odpowiednio mogą mieć miejsce.

4. Jeżeli państwo, które nie jest Stroną niniejszego Protokołu, zamierza ustanowić obszar chroniony przylegający do strefy granicznej lub do granicy obszaru jurysdykcji krajowej Strony niniejszego Protokołu, ta ostatnia podejmuje starania, aby wspólnie pracować z tym państwem w celu przeprowadzenia konsultacji, oraz możliwego zawarcia specjalnego porozumienia określonego w ustępie 3.

Artykuł 7

Strony, uwzględniając realizowane cele oraz biorąc pod uwagę charakterystyki każdego obszaru chronionego, zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego, podejmują stopniowo wymagane środki, które mogą obejmować:

- a) organizację systemu planowania i zarządzania;
- b) zakaz zatapiania lub zrzucania odpadów lub innych substancji, które mogą wpływać na obszar chroniony;
- c) regulacja przepływu statków oraz wszelkiego postępu lub kotwiczenia;
- d) regulacja połowów i polowania oraz chwytania zwierząt i zbioru roślin;
- e) zakaz niszczenia flory lub zwierząt oraz wprowadzania egzotycznych gatunków;
- f) regulacja wszelkich aktów mogących zniszczyć lub zakłócić faunę lub florę, włączając wprowadzenie miejscowych gatunków zoologicznych lub botanicznych;

- g) regulacja wszelkiej działalności obejmującej badanie lub eksploatację dna morskiego lub jego podglebie albo zmianę dna morskiego lub jego podglebia;
- h) regulacja wszelkiej działalności obejmującej zmianę profilu gleby lub eksploatację podglebia części lądowej morskiego obszaru chronionego;
- i) regulacja wszelkiej działalności archeologicznej oraz usuwania wszelkich obiektów, które mogą być uważane za obiekty archeologiczne;
- j) regulacja handlu oraz przywozu i wywozu zwierząt, części zwierząt, roślin, części roślin oraz obiektów archeologicznych, które pochodzą z obszarów chronionych i które podlegają środkom ochrony;
- k) wszelkie inne środki mające na celu ochronę procesów ekologicznych i biologicznych w obszarach chronionych.

Artykuł 8

1. Strony w sposób odpowiedni rozpowszechniają informacje o ustanowieniu obszarów chronionych, jak również obszarów przewidzianych w artykule 5, oraz o ich oznakowaniu i regulacjach stosujących się do nich.

2. Informacje określone w ustępie 1 są zgłaszane Organizacji wyznaczonej w artykule 13 Konwencji (zwanej dalej „Organizacją”), która opracowuje i uaktualnia wykaz obszarów chronionych w obszarze, do którego stosuje się niniejszy Protokół. Strony dostarczają Organizacji wszelkich informacji koniecznych do tego celu.

Artykuł 9

1. Strony, rozpowszechniając środki ochronne, biorą pod uwagę tradycyjne czynności ich lokalnych populacji. W najszerszym możliwym zakresie żadne wyłączenie, które jest dopuszczalne z tego powodu, nie może być takie, że:

- a) zagraża albo utrzymaniu ekosystemów chronionych zgodnie z warunkami niniejszego Protokołu lub procesom przyczyniającym się do utrzymania tych ekosystemów;
- b) powoduje wyginięcie lub znaczne zmniejszenie ilości osobników stanowiących gatunki lub populacje zwierząt i roślin w chronionych ekosystemach, albo wszelkich ekologicznie połączonych gatunków lub populacji, szczególnie gatunków migrujących oraz rzadkich, zagrożonych lub endemicznych gatunków.

2. Strony, które dopuszczają zwolnienia w odniesieniu do środków ochronnych lub które nie stosują ściśle takich środków, informują odpowiednio Organizację.

Artykuł 10

Strony zachęcają oraz rozwijają badania naukowo-techniczne ich obszarów chronionych oraz ekosystemów i dziedzictwa archeologicznego.

Artykuł 11

Strony podejmują starania w celu jak najszerzego informowania społeczeństwa o znaczeniu obszarów chronionych oraz o wiedzy naukowej, która może być z nich uzyskana z punktu widzenia zarówno ochrony natury, jak i archeologii. Taka informacja powinna być w sposób właściwy umieszczona w programach edukacyjnych dotyczących środowiska i historii. Strony powinny także podejmować działania w celu wspierania udziału ich społeczeństwa oraz ich organizacji ochrony natury we właściwych środkach, które są konieczne do ochrony danych obszarów.

Artykuł 12

Strony, w możliwym zakresie, ustanawiają program współpracy w celu koordynacji ustanowienia, planowania, zarządzania oraz ochrony obszarów chronionych, w związku z tworzeniem sieci obszarów chronionych w obszarze śródziemnomorskim, biorąc w pełni pod uwagę istniejące sieci, w szczególności te rezerwy biosfery Unesco. Ustanawia się regularną wymianę informacji dotyczącą charakterystyk obszarów chronionych, zdobytych doświadczeń i pojawiających się problemów.

Artykuł 13

Strony, zgodnie z procedurami określonymi w artykule 14, wymieniają informacje naukowo-techniczne dotyczące bieżących lub planowanych badań oraz spodziewanych wyników. Koordynują, w możliwie najszerszym zakresie, ich badania. Ponadto podejmują starania w celu wspólnego określenia lub znormalizowania ich metod naukowych, które mają być stosowane do wyboru, zarządzania oraz monitorowania obszarów chronionych.

Artykuł 14

1. Przy stosowaniu zasad współpracy określonych w artykule 12 i 13, Strony przesyłają Organizacji:

- a) porównywalne informacje dotyczące monitorowania rozwoju biologicznego środowiska śródziemnomorskiego;
- b) sprawozdania, publikacje oraz informacja o charakterze naukowym, administracyjnym i prawnym, w szczególności:
 - w sprawie środków podjętych przez Strony na podstawie niniejszego Protokołu dotyczących ochrony obszarów chronionych,
 - w sprawie gatunków obecnych w tym obszarze chronionym,
 - w sprawie wszelkich zagrożeń dla tych obszarów, w szczególności tych, które mogą pochodzić z zanieczyszczeń, znajdujących się poza ich kontrolą.

2. Strony wyznaczają osoby odpowiedzialne za obszary chronione. Osoby te zbierają się co najmniej raz na dwa lata w celu przedyskutowania kwestii wspólnego interesu oraz w szczególności zapropionowania zaleceń dotyczących informacji naukowych,

administracyjnych i prawnych, jak również normalizacji oraz przetwarzania danych.

Artykuł 15

1. Strony, bezpośrednio lub z pomocą właściwych regionalnych lub innych międzynarodowych organizacji albo dwustronnie, współpracują, w sprawie wejścia w życie niniejszego Protokołu, przy opracowywaniu i wdrażaniu programów pomocy wzajemnej oraz pomocy tym krajom rozwijającym się, które wyrażą na to zapotrzebowanie do wyboru, ustanowienia oraz zarządzania obszarami chronionymi.

2. Programy projektowane w ust. 1 powinny odnosić się, w szczególności, do szkolenia personelu naukowo-technicznego, badań naukowych oraz nabywania, wykorzystywania i produkcji przez te kraje właściwego sprzętu na korzystnych warunkach, które mają być uzgodnione między zainteresowanymi Stronami.

Artykuł 16

Zmiany w rozgraniczeniu lub statusie prawnym obszaru chronionego lub cofnięcia go w odniesieniu do całości lub części takiego obszaru nie mogą mieć miejsca, z wyjątkiem wprowadzonych na podstawie procedury podobnej do tej dla jego ustanowienia.

Artykuł 17

1. Posiedzenia zwyczajne Stron odbywają się wraz z posiedzeniami zwyczajnymi Umawiających się Stron Konwencji odbywającymi się zgodnie z artykułem 14 Konwencji. Strony mogą także odbywać posiedzenia zgodnie z tym artykułem.

2. Funkcją posiedzeń Stron niniejszego Protokołu jest w szczególności:

- a) dokonywanie oceny wykonania niniejszego Protokołu;
- b) rozważanie skuteczności przyjętych środków, uwzględniając w szczególności te w odniesieniu do obszaru, do którego stosuje się Protokół, badanie zapotrzebowania na inne środki, w szczególności w formie załączników, lub do przewidzenia, w razie potrzeby, zmian w tym obszarze, zgodnie z postanowieniami artykułu 16 Konwencji;
- c) przyjmowanie, przegląd oraz zmiana, gdzie jest to wymagane, któregośkolwiek Załącznika do niniejszego Protokołu;
- d) monitorowanie ustanowienia i rozwoju sieci obszarów chronionych przewidzianych w artykule 12, oraz przyjmowanie wytycznych w celu ułatwienia ustanowienia i rozwoju tego systemu oraz zwiększanie współpracy między Stronami;
- e) rozważanie zaleceń wydanych na posiedzeniach przez osoby odpowiedzialne za obszary chronione, jak przewidziano w artykule 14 ustęp 2;
- f) rozważanie sprawozdań przekazanych przez Strony Organizacji na mocy artykułu 20 Konwencji oraz pozostałych informacji, które Strony mogą przekazać Organizacji lub posiedzeniu Stron.

Artykuł 18

1. Postanowienia Konwencji odnoszące się do Protokołu stosuje się w odniesieniu do niniejszego Protokołu.

2. Regulamin wewnętrzny i zasady finansowe przyjęte na podstawie artykułu 18 ustęp 2 Konwencji stosuje się w odniesieniu do niniejszego Protokołu, chyba że Strony niniejszego Protokołu uzgodnią inaczej.

3. Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu, w Genewie dnia 3 i 4 kwietnia 1982 roku, oraz w Madrycie od dnia 5 kwietnia 1982 roku do dnia 2 kwietnia 1983 roku przez każdą Umawiającą się Stronę Konwencji oraz każde państwo zaproszone na Konferencję, przez pełnomocników Protokołu dotyczącego specjalnych obszarów chronionych na Morzu Śródziemnym, która odbyła się w Genewie dnia 2 i 3 kwietnia 1982 roku. Jest także otwarty do podpisu od dnia 5 kwietnia 1982 roku do dnia 2 kwietnia 1983

roku przez regionalne ugrupowania gospodarcze, których co najmniej jeden członek jest państwem nadbrzeżnym obszaru Morza Śródziemnego i które wykonuje uprawnienia w dziedzinie objętej niniejszym Protokołem.

4. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia składane są Rządowi Hiszpanii, który przyjmie funkcje depozytariusza.

5. Od dnia 3 kwietnia 1983 roku niniejszy Protokół jest otwarty do przyjęcia przez Umawiające się Strony Konwencji oraz przez każde państwo lub ugrupowanie określone w ustępie 3.

6. Niniejszy Protokół wchodzi w życie trzydziestego dnia po złożeniu do depozytu co najmniej sześciu dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia Protokołu.

W dowód czego niżej podpisani, odpowiednio umocowani, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Genewie, dnia trzeciego kwietnia tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego drugiego roku, w jednym egzemplarzu w języku arabskim, angielskim, francuskim i hiszpańskim, cztery teksty są na równi autentyczne.
